

ระเบียงเอก¹

นายทิวา บินหรีม

นักศึกษาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Email: rahurbin@gmail.com

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งเน้นการค้นหานัยความสำคัญของระเบียง ผ่านการศึกษาค้นคว้าและทดลอง สร้างความโดดเด่นที่น่าสนใจ ให้มีชีวิตชีวามากขึ้น โดยที่ไม่ให้ประโยชน์ใช้สอยบิดเบือนไป จนก่อให้เกิดความไร้ระเบียบสับสนวุ่นวายหรือขาดความสงบหรือความน่าสนใจในตัวเองไปจนไม่เหลือร่องรอยของนัยความสำคัญของพื้นที่ที่เรียกว่า “ ระเบียง ”

ระเบียง จากประเด็นหลากหลายเรื่องราวทั้งในเรื่องของตำแหน่ง,หน้าที่,ลักษณะทางกายภาพว่าด้วยเรื่องของการก่อรูปพื้นที่จนเกิดเป็นคุณลักษณะทางการรับรู้ ที่มีนัยความของการเปลี่ยนผ่านเป็นสำคัญและพบว่า “ระเบียงเป็นองค์ประกอบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย” โดยใช้นัยความสำคัญของระเบียงที่เป็นจุดเริ่มต้นในการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อให้สถาปัตยกรรมกลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งในการทำหน้าที่ให้เหมาะสมกับยุคสมัย และการใช้งานที่หลากหลายรูปแบบมากขึ้นตามความต้องการ ที่มนุษย์สามารถใช้และรับรู้ได้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามประสิทธิภาพและหน้าที่ของระเบียง

ระเบียงเป็นองค์ประกอบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ซึ่งเข้าใจกันผ่านคุณลักษณะในการรับรู้ ทั้งที่แสดงตัวอย่างตั้งใจและไม่ตั้งใจ ตามที่ผู้ใช้จะปฏิสัมพันธ์ ซึ่งระเบียงนั้นมีหน้าที่ประโยชน์ใช้สอยเจาะจงและประโยชน์ใช้สอยที่ไม่เฉพาะเจาะจง ซึ่งขึ้นอยู่กับกำหนัดวัตถุประสงค์ของผู้ใช้หรือความต้องการของโครงการ และยังคงมีนัยความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านที่แสดงออกผ่านการใช้งานและการรับรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้ทราบได้ทีสภาพแวดล้อมยังไม่ดับสูญ และ มนุษย์ยังคงไม่หยุดนิ่ง นัยความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านและการเชื่อมความสัมพันธ์ถึงขั้นปฏิสัมพันธ์ เชื่อว่าระเบียงยังคงทำหน้าที่ต่อไปในทางสถาปัตยกรรมและยังสำคัญในการออกแบบสถาปัตยกรรม ทั้งพื้นที่เล็กจนถึงพื้นที่ใหญ่ จากองค์ประกอบสู่ปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรม ได้อย่างถ่องแท้และแน่นอน

คำสำคัญ: องค์ประกอบ, ที่ว่างในการใช้สอยเจาะจงและไม่เจาะจง, การเปลี่ยนผ่าน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของ นายทิวา บินหรีม ในหัวข้อ “ระเบียงเอก” หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสถาปัตยกรรม, ภาควิชาสถาปัตยกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract:

This thesis aims to find the essential meaning of balcony by studying and experimenting, creating outstanding and interesting details, making balcony becomes alive without modifying its original usage, which would resulted in chaos, lack of peace, and lost of balcony's interesting characteristics, making the essential meaning of balcony disappear compleatly.

There are many issues to discuss about balcony: location, functions, physical characteristics, and how this perceptible object forms in space. Balcony has a significant meaning of alternation. We can assume that "Balcony is a compound consist of many components" We can use the essential meaning of balcony as a basis of architectural design to bring back the liveliness to architecture, by performing its role contemporarily. Balcony's functions increase in number as us user's demand rise. That human can use and acknowledge from functions of balcony efficiently.

We can understand that balcony is a compound consist of many components through perceived characteristics, both appeared intentionally and unintentionally depending on the way it interacts with the users. Balcony has many definite and indefinite usage depending on user's aim and objective of architectural project. It has a significant meaning of alternation, which is shown through different usages and perceptions. As long as the world goes round and the humanity keeps moving on, the balcony's significant meaning of alternation and interaction will still exist. Balcony would still perform its architectural role and still be an important part of architectural design, both in small and large space. From being just one of many Element of architecture, it will surely and truly become an essential one.

Keyword: Element, Negative & Positive space, Transition,

1. บทนำ

ครั้งหนึ่งองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมได้ถูกหยิบยกนำมาเป็นส่วนสำคัญในงานบทประพันธ์เอก โดยเจ้าของบทประพันธ์นามว่า วิลเลียม เชกสเปียร์ โดยได้ถ่ายทอดให้องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมนั้นทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเล่าเรื่องราว ระหว่างความรักของหนุ่มสาว ประวัติศาสตร์ เป็นเพียงตัวละครในนิยายเก่าแก่เท่านั้น แต่ใครเลยจะคิดว่า ความเชื่อและจินตนาการของมนุษย์ จะก่อให้เกิดอะไรขึ้นได้มากมายและอีกหลายเรื่องราวที่องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมได้ทำหน้าที่ เป็นสื่อระหว่างความสัมพันธ์ “วิถีชีวิต” เรื่องราวมีทั้งดี และร้าย ในหลากหลายมิติ ซึ่งองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมนี้ถ่ายทอดเรื่องราวไม่ได้เล็กตามองค์ประกอบเลยแต่อย่างใด

เมื่อวิวัฒนาการของการดำรงชีวิตของมนุษย์ และการออกแบบ ได้ผ่านไปตามยุคสมัยในบางครั้ง องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมกลับกลายมาเป็นแค่ในส่วนของเพิ่มเติมเพื่อให้ครบองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมเท่านั้น นัยยะเนื้อหาหรือเรื่องราวมากมายเริ่มค่อยๆ เลือนรางมากขึ้นอันเป็นสาเหตุและประเด็นที่มาของความคลุมเครือในองค์ประกอบนี้ ที่เรียกว่า “ระเบียบ”

อธิบายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาและเหตุผลที่นำไปสู่การศึกษาวิจัย รวมทั้งเรียบเรียงข้อมูล ข้อมูลเบื้องต้น หรือสถานภาพการศึกษาจากการทบทวนสารสนเทศ (Literature Review) เพื่อแสดงให้เห็นถึงที่มา และความสำคัญของปัญหาโดยกระชับ ทว่าได้ใจความที่สมบูรณ์

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เห็นแนวความคิดในการที่จะริเริ่มมุ่งเน้นการค้นหานัยความสำคัญและจุดเริ่มต้นของการก่อเกิดของระเบียบ และ สมมุติฐานข้างต้นที่ว่าด้วย “เป็นไปได้หรือไม่ ที่ระเบียบจะสามารถเป็นได้มากกว่า เพียงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม” และสร้างความสำคัญให้ระเบียบเป็น ปัจจัยหลักโดยทำหน้าที่แสดงออกมาให้สอดคล้องกับกิจกรรมและการทำงานที่เกิดขึ้นกับระเบียบโดยที่ผู้ใช้สามารถกำหนดเองได้ โดยมีให้ขาดความสงบหรือความน่าสนใจในตัวเองไปจนไม่เหลือร่องรอยของความเป็น “ระเบียบ”

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1. ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาลักษณะและรูปแบบของระเบียบ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ในหลายๆขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็กจนขนาดใหญ่
2. จำแนกระเบียบตามวัตถุประสงค์ของหน้าที่ตามการใช้งานในสถาปัตยกรรมตั้งแต่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่
3. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงนัยยะสำคัญ และขอบเขตของหน้าที่รวมถึงขนาด ที่มีนัยยะความสำคัญที่เหมือนหรือใกล้เคียงกัน เพื่อเป็นฐานสำหรับขั้นตอนในการออกแบบ

4. ทดลองจำแนกและสร้างเครื่องมือบนเนื้อหาของนัยความสำคัญของระเบียบ ที่ตอบคำถามในประเด็นที่ต่างกันและดำเนินการสร้างโปรแกรมในการออกแบบโดยให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการใช้ระเบียบเป็นปัจจัยหลักในการออกแบบ

3.2 ขั้นตอนของการศึกษา

1. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

- การศึกษาทางด้านลักษณะของระเบียบที่พบเห็นได้โดยทั่วไป
- การศึกษาเรื่องความหมายตามที่มีการบันทึกในทางภาษาทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์

- วิเคราะห์ผ่านการตีความตามความหมายที่ได้รับการจัดบันทึกเปรียบเทียบกับคุณลักษณะของการใช้งาน
- การนำผลที่ศึกษามาวิเคราะห์ให้เกิดความเข้าใจถึงการก่อเกิดระเบียบในรูปแบบใดต่างๆ
- ทดลองจำแนกการใช้งานตามวัตถุประสงค์ในการใช้สอยเจาะจงและไม่เจาะจงโดยใช้ระเบียบเป็นปัจจัยหลักในการออกแบบ

3. ขั้นตอนการสังเคราะห์

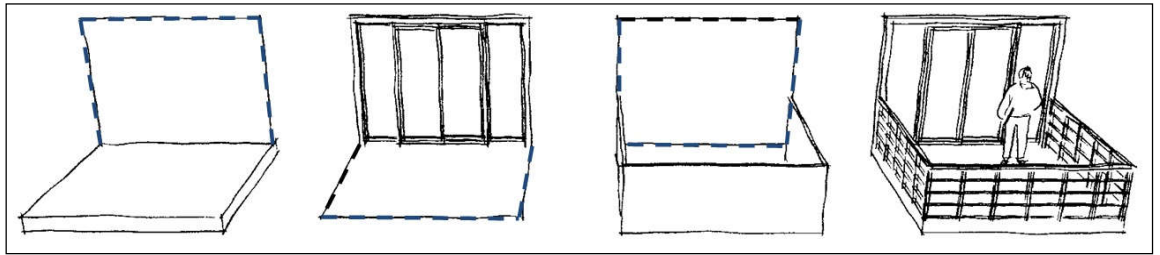
- การทดลองสิ่งที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อหาโปรแกรมในการสร้างพื้นที่ที่ตอบการใช้สอยโดยผ่านการใช้งาน ระเบียบภายใต้ความสำคัญ ที่มีผลต่อโปรแกรมที่กำหนด ร่วมกับปัจจัยแวดล้อมอื่นที่มีผลต่อโปรแกรมที่กำหนด นำไปหาวิธีการออกแบบเป็นงานสถาปัตยกรรม

4. วิธีการวิจัย

ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษาและการทดลองออกเป็น 3 ลักษณะ

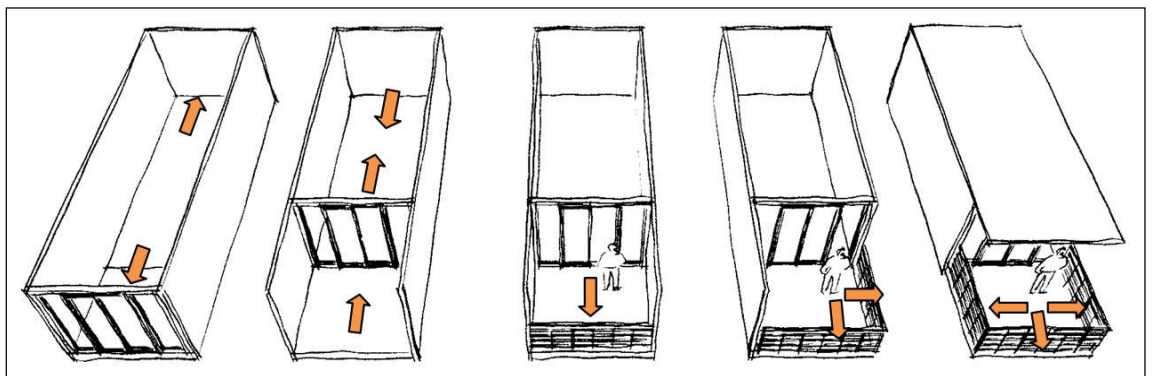
1. ทำความเข้าใจในการก่อเกิดความเป็นระเบียบโดยแสดงออกผ่านคุณลักษณะทางกายภาพ โดยแบ่งออกเป็นวิธีการย่อย 2 วิธีการ

- 1.1 วิธีการที่สามารถก่อเกิดระเบียบผ่านการก่อรูปจากข้างต้น ระเบียบคุณลักษณะทางกายภาพ เป็นองค์ประกอบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย จาก ระนาบแนวนอน (Horizontal Plane) เช่น พื้น ระนาบแนวตั้ง (Vertical Plane) และ ประเภทของ ส่วนปิดล้อม (Enclosure) เช่น รั้วและผนัง

ภาพที่ 1 ระเบียบ องค์ประกอบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยก่อเกิดระเบียบ

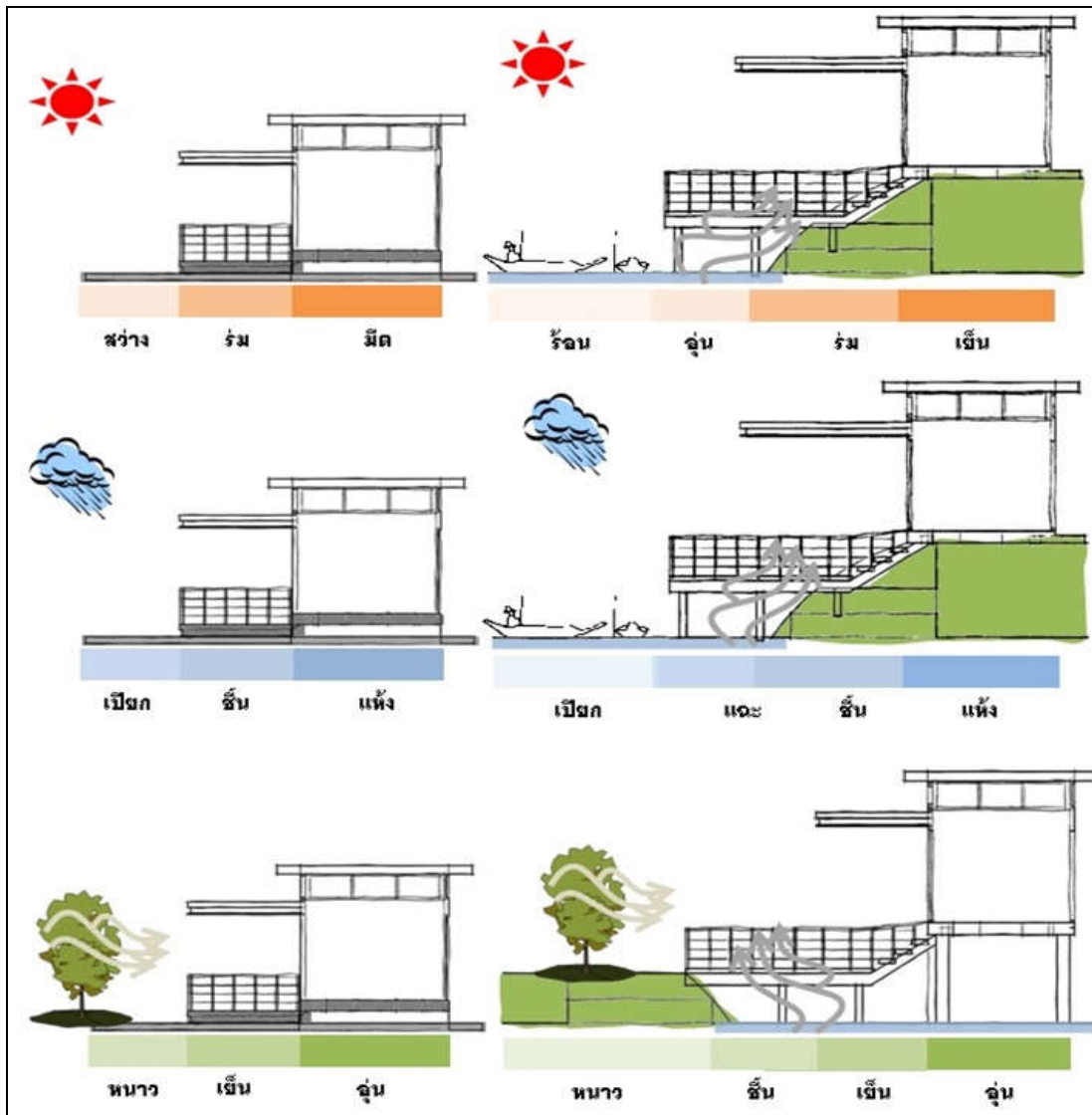
1.2. การลดทอนพื้นที่ภายในเพื่อเพิ่มพื้นที่ครอบครองที่เชื่อมความสัมพันธ์กับภายนอกและเป็นพื้นที่ ปกกันตัวเอง

ภาพที่ 2: ระเบียบ กับ การลดทอนพื้นที่ภายในเพื่อเพิ่มพื้นที่ครอบครองที่เชื่อมความสัมพันธ์กับภายนอก และเป็นพื้นที่ ปกกันตัวเอง

2. ศึกษาความเป็นระเบียบถึงนัยความของการเปลี่ยนผ่าน (Transition)

- ระเบียบ นัยความของการเปลี่ยนผ่านจากภายนอกสู่ภายในหรือจากภายในสู่ภายนอก
- ระเบียบ นัยความการเปลี่ยนผ่านจากส่วนตัวถึงสาธารณะ
- ระเบียบ นัยความการเปลี่ยนผ่านจากที่ว่างสู่ที่ว่าง (Transition Spaces)
- ระเบียบ นัยความของการเปลี่ยนผ่านที่ว่างกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

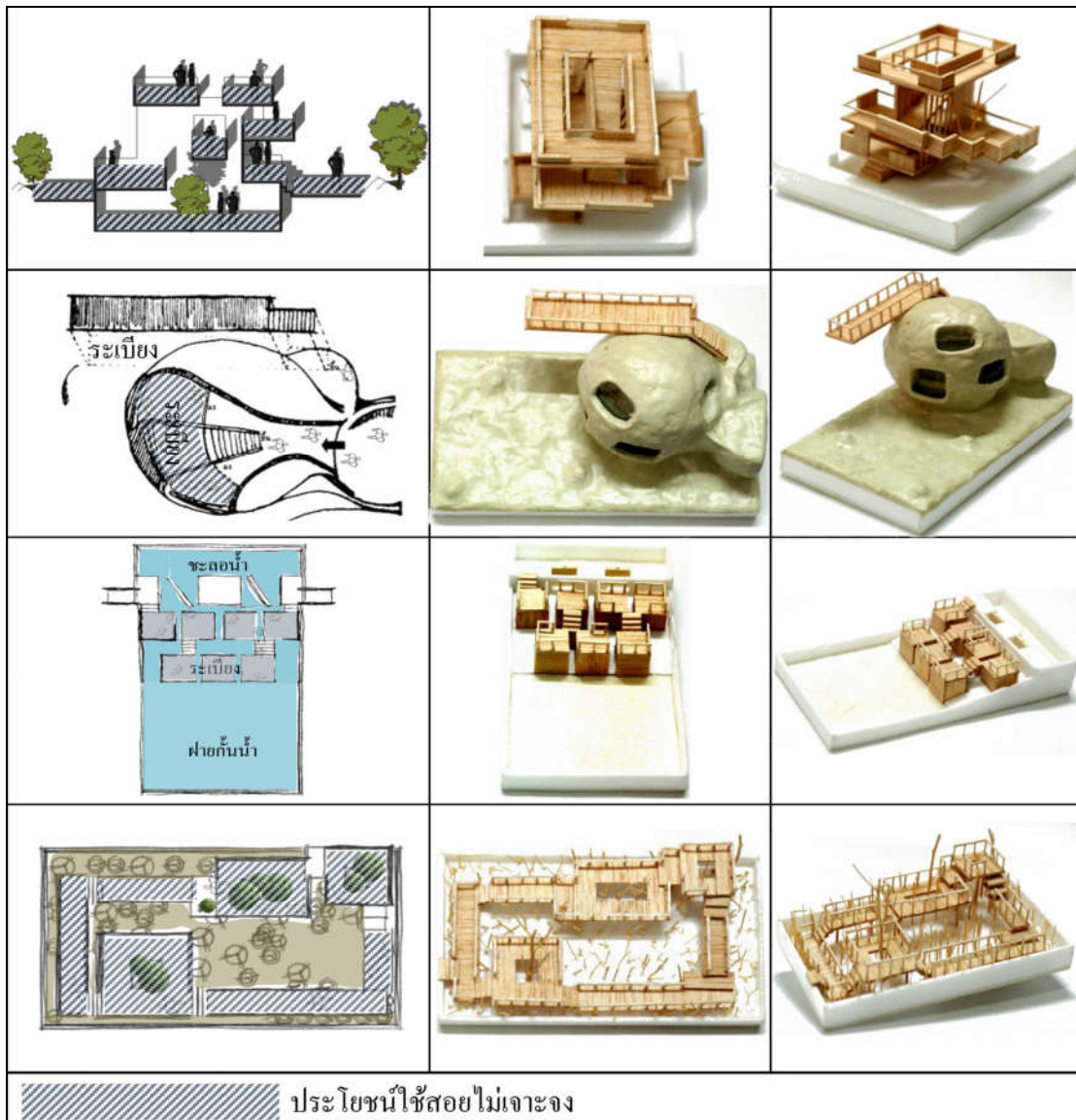

ภาพที่ 3 ระเบียบ การเปลี่ยนผ่านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและที่ว่าง

3. การทดลองเบื้องต้น ระเบียบ ประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจง และ ประโยชน์ใช้สอยเจาะจง

1. ระเบียบ ประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจง (Negative Space) บนพื้นที่เปิด

การทดลองผ่านพื้นที่ที่มีปัจจัยที่แตกต่างกัน 4 ผ่านการทดลองการออกแบบโดยมีระเบียบ เป็นปัจจัยหลักในการออกแบบและสร้างโปรแกรมพื้นที่นันทนาการ (Recreation Area) โดยมีปัจจัยทางธรรมชาติของพื้นที่เปิดแทรกตัวอยู่ร่วมกับระเบียบโดยประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจงสามารถเป็นพื้นที่ส่วนกลางหรือพื้นที่เชื่อมความสัมพันธ์ในมิติทางสังคม เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ที่แสดงออกผ่านการก่อรูปของระเบียบที่เป็นหน่วยย่อยจนถึงเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งหมด

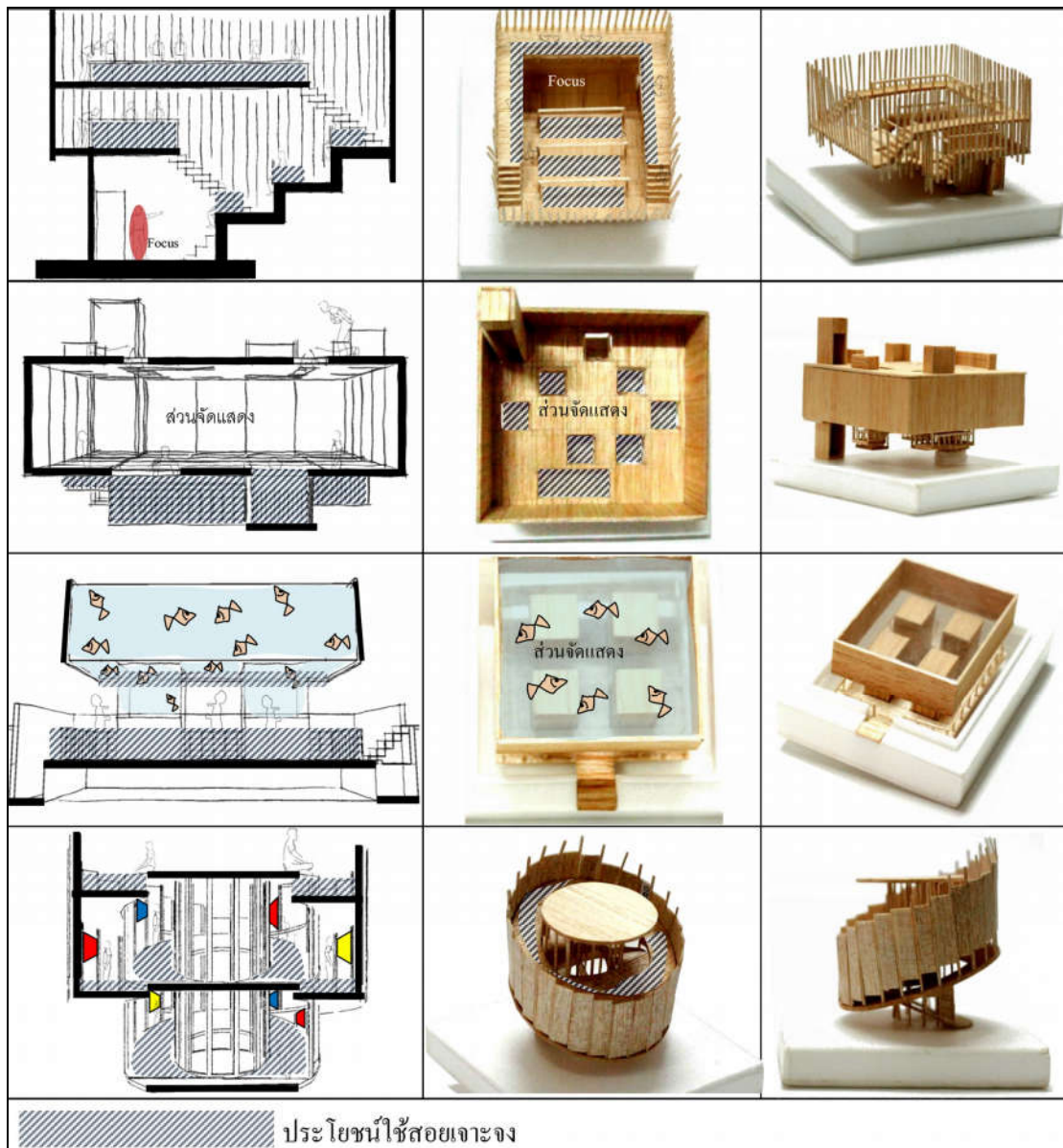

ภาพที่ 4 แสดงการทดลอง ประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจง บนพื้นที่เปิดโดยระเบียงเป็นปัจจัยหลัก

ในพื้นที่เปิดกับประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจงนั้นมีความชัดเจนมากที่จะเป็นประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจงและสามารถประยุกต์ใช้กับพื้นที่เปิดในหลากหลายรูปแบบได้ เนื่องจากประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจงจึงมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะเป็นการซ้อนทับของกิจกรรม เป็นไปในลักษณะของความเป็นระเบียงในรูปแบบของความสาธารณะบนพื้นที่เปิด และในส่วนของ การออกแบบก็มีความอิสระมากในจัดวางรูปแบบในการก่อรูปขององค์ประกอบจนเกิดเป็นปัจจัยหลักและพร้อมที่จะอยู่กับธรรมชาติด้วยความกลมกลืน โดยการเปิดให้ธรรมชาติแทรกตัวอยู่ร่วมกันในหลากหลายมิติ พร้อมให้ในความสัมพันธ์ในการเปลี่ยนผ่านของความเป็นระเบียงแสดงศักยภาพออกมาได้อย่างเต็มที่โดยไม่ปิดเป็นวัตถุดิบประสงค์เลยแม้แต่น้อย

2. ระเบียบ ประโยชน์ใช้สอยเจาะจง (Positive Space) กับการกำหนดในพื้นที่ปิด

การทดลองสร้างระเบียบ ประโยชน์ใช้สอยเจาะจงนั้นเกิดขึ้นจากการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นหลักเพื่อให้มีการแสดงออกถึงสิ่งที่เจาะจงในการใช้ประโยชน์จากระเบียง โดยการทดลองผ่านโปรแกรมย่อย 4 แบบด้วยกัน นำไปสู่วัตถุประสงค์ของการกำหนดการออกแบบให้ระเบียบทำหน้าที่เป็นปัจจัยหลักเป็นส่วนของการเชื่อมความสัมพันธ์จนถึงผู้ใช้จะปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่ตามที่ที่ติดตั้งใจไว้เพื่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่เจาะจงตามการกำหนดผ่านการทดลองเพื่อเป็นกรณีศึกษาต่อไป

ภาพที่ 5 แสดงการทดลอง ประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจง บนพื้นที่ปิดโดยระเบียบเป็นปัจจัยหลัก

ในพื้นที่ปิดกับประโยชน์ใช้สอยเจาะจงนั้นค่อนข้างยากที่จะบอกว่าชัดในการแสดงออกผ่านระเบียบที่เป็นปัจจัยหลัก เพียงอย่างเดียวแต่เมื่อมีแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่ต้องการกำหนดหรือบังคับนั้นก็

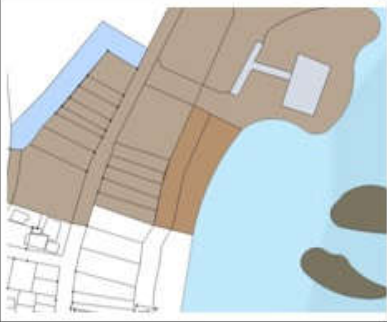

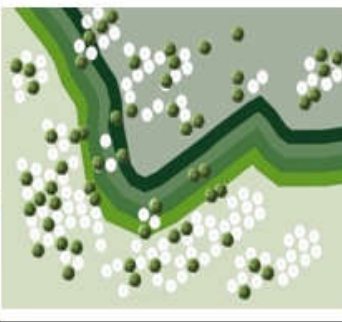

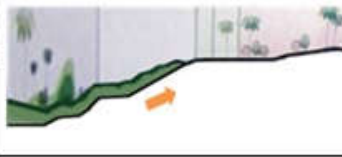
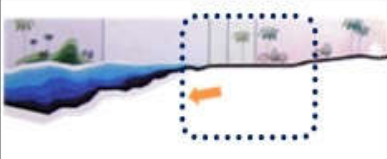

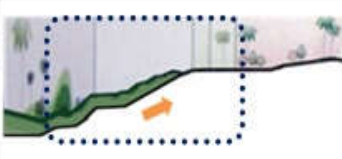

สามารถแสดงผ่านศักยภาพของการกำหนดให้ชัดเจนได้เช่นกันจะเห็นได้ว่าจะเป็นไปได้ในลักษณะของโครงการที่ค่อนข้างมีความเฉพาะในกิจกรรม โดยที่ระเบียบจะเป็นตัวทำหน้าที่นัยความของการเชื่อมความสัมพันธ์และเปลี่ยนผ่านซึ่งนัยความข้างต้นนี้ย่อมส่งเสริมกับความเป็นประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจงมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดเป็นประโยชน์ใช้สอยเจาะจงโดยผ่านการกำหนด การทดลองในการเปิดศักยภาพของประเภทกิจกรรมและความเป็นไปได้ในโครงการที่หลากหลาย ผ่านการกำหนดให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่เจาะจง

จากการทดลองและทำความเข้าใจถึงความเป็นระเบียบในพื้นที่เปิดและพื้นที่ปิด พิสูจน์ได้ว่าในประโยชน์ใช้สอยไม่เจาะจงสามารถแสดงออกได้ในความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านในความเป็นระเบียบได้ชัดเจนกว่าประโยชน์ใช้สอยเจาะจง เพราะแสดงออกถึงคุณลักษณะโดยองค์ประกอบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยได้โดยพึ่งพาวัตถุประสงค์ในการกำหนดหรือบังคับโดยผู้ใช้ในการแสดงออกได้มากกว่าอย่างเห็นได้ชัด แต่ถึงอย่างไรในการออกแบบย่อมเกิดได้ทั้งประโยชน์ใช้สอยเจาะจงและไม่เจาะจง เกิดขึ้นได้โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ หรือบังเอิญ ขึ้นอยู่กับแวดล้อมของธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของโครงการต่อไป

4. การกำหนดทำเลที่ตั้งเพื่อการทดลอง

ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษาและการทดลองโดยกำหนดทำเลที่ตั้งเพื่อทำการทดลองออกเป็น 3 ลักษณะคือ ชายฝั่ง, ชายเลนและชายเขา และทำการวิเคราะห์พื้นที่ ทั้ง 3 ลักษณะเบื้องต้นจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะทางภูมิลักษณะ คือ ลาดเอียง ลาดลึก และลาดสูง แสดงให้เห็นถึงความต่างในระดับของพื้นที่ทางธรรมชาติบนทำเลที่ตั้งที่มีคุณสมบัติหลากหลาย ที่ย่อมส่งผลต่อการทดลองและออกแบบโครงการ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ทำเลที่ตั้ง

ทำเลที่ตั้ง		
ชายฝั่ง	ชายเลน	ชายเขา
		
ภูมิลักษณะ		
ลาดเอียง (Slope)	ลาดลึก , แอ่ง (Shallow Lake)	ลาดสูง (Step)
		
บริเวณต้องการใช้พื้นที่ ของ โครงการ		
		
สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ		
		

ที่มา: จากการสำรวจและการวิเคราะห์ทำเลที่ตั้งที่มีคุณสมบัติหลากหลาย

4.1 การทดลองผ่านการกำหนดโปรแกรม

สถานตากอากาศ (Recreation Place) ผ่านการทดลองหาวิธีการออกแบบโดยผู้ศึกษา กำหนดให้ระเบียงทำหน้าที่เป็นปัจจัยหลักในการออกแบบเพื่อหาความสอดคล้องและความต่อเนื่องของกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามโปรแกรมที่กำหนดโดยไม่จำกัดรูปแบบทางสถาปัตยกรรมในการทดลองเบื้องต้น และเพื่อให้เกิดความหลากหลายของศักยภาพที่ระเบียงสามารถเกิดขึ้นโดยเป็นปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรม

แนวคิดทดลองการเปลี่ยนผ่านแบบขยัคัวระเบียงในแนวระดับและแนวตั้ง		
ชายฝั่ง		แสดงพื้นที่ระเบียงทางสถาปัตยกรรม
	การเปลี่ยนผ่านแนวระดับกับ การแผ่ขยัคัว	
ชายเลน		แสดงพื้นที่ระเบียงทางสถาปัตยกรรม
การเปลี่ยนผ่านแบบขยัคัวในแนวระดับโดยกำหนดทิศทาง		การเปลี่ยนผ่านทางตั้งมุมบังคับ
ชายเขา		แสดงพื้นที่ระเบียงทางสถาปัตยกรรม
การกระจายตัวเชื่อมความสัมพันธ์		การเปลี่ยนผ่านตามแนวลาดถึงตั้ง

แผนภาพที่ 1 การทดลองครั้งที่ 1
ที่มา: จากการทดลอง

แนวคิดทดลองการรวมจุดเปลี่ยนผ่านและการกำหนดการเชื่อมโยง	
ชายฝั่ง	แสดงพื้นที่ระเบียงทางสถาปัตยกรรม
 <p>การกำหนดจุดรวมเปลี่ยนผ่าน การเปลี่ยนผ่านทางดิ่งกับกำหนดเชื่อมโยงจากในสู่นอก</p>	
ชายแดน	
 <p>ทดลองการรวมจุดเปลี่ยนผ่านกับการเชื่อมโยงแบบแทรกตัว</p>	
ชายเขา	
 <p>รวมจุดเปลี่ยนผ่านในเชื่อมโยงแยกตัวจากสูงสู่อต่ำ</p>	

แผนภาพที่ 2 การทดลองครั้งที่ 2

ที่มา: จากการทดลอง

แนวคิดทดลองการสร้างระเบียบทรงรอบอ้างอิงการรับรู้ในการเปลี่ยนผ่าน 360 องศา	
พื้นที่การใช้งานแบบสร้างกรอบอ้างอิงการรับรู้เปลี่ยนผ่าน 360 องศา	
ชายฝั่ง	แสดงพื้นที่ระเบียบทางสถาปัตยกรรม
<p>การขยับพื้นที่เปิดเว้นพื้นที่ส่วนหน้าในการรองรับการใช้งานระเบียบมากขึ้น</p>	
ชายเลน	แสดงพื้นที่ระเบียบทางสถาปัตยกรรม
<p>การยกตัวเพื่อการใช้งานในพื้นที่ลาดลึก, แอ่ง</p>	
ชายเขา	แสดงพื้นที่ระเบียบทางสถาปัตยกรรม
<p>การแทรกและปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่</p>	

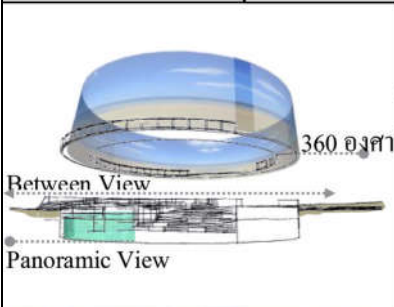

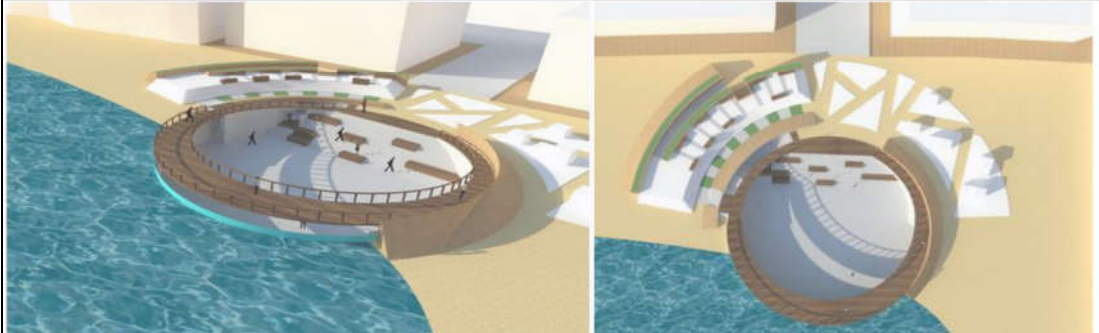
แผนภาพที่ 3 การทดลองครั้งที่ 3

ที่มา: จากการทดลอง

5. ผลการศึกษาและทดลอง

ระเบียงเอก ผลงานการค้นคว้าศึกษาครั้งไม่ได้เป็นการศึกษาระเบียงที่ผ่านวัฒนธรรมใดเป็นหลักหรือในเทคนิคทางการช่าง หากแต่ผู้ศึกษาค้นคว้าและทดลองผ่านนัยความสำคัญของระเบียงและการก่อเกิดระเบียงโดยวิธีการหรือรูปแบบใดบ้าง และการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตาม สมมุติฐาน ดังข้างต้นที่กล่าวไว้ซึ่งระเบียงเอกล้วนหมายถึงการออกแบบผ่านการทดลองโดยมีนัยความสำคัญของระเบียงเป็นส่วนสำคัญ เพื่อให้เห็นถึงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะมีหน้าเพียงเพื่อการเติมเต็มให้ครบองค์ประกอบในสถาปัตยกรรมเท่านั้นแต่แสดงให้เห็นถึง จากองค์ประกอบก็สามารถเป็นปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรมได้เช่นกันไม่ว่าจะด้วยการออกแบบทดลองจากพื้นที่เล็กที่เริ่มต้นด้วย ระเบียงในการนั้นหนนาการ จนถึงระเบียงที่ทำถ้าที่ถ่ายทอดความเป็นสถานที่นั่นเอง ดังการออกแบบสถานตากอากาศอันสืบเนื่องมาสู่ คำว่า ระเบียงเอก “จากองค์ประกอบสู่ปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรม”

ตารางที่ 2 ผลศึกษาและทดลองจากองค์ประกอบสู่ปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรม

การทำหน้าที่ของระเบียงเป็นปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรมทั้งหมด 360 องศา	
ชายฝั่ง	แทรกตัวในส่วนที่คลื่นซัดไม่ถึงและอีกส่วนยกตัวเพื่อศักยภาพในการชมวิว
	 แสดงตำแหน่งของจุดรับชมทั้งหมด 360 องศา ชายฝั่ง
	
	

ตารางที่ 2 ผลศึกษาและทดลองจากองค์ประกอบสู่ปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรม (ต่อ)

การทำหน้าที่ของระเบียงเป็นปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรมทั้งหมด 360 องศา		
<p>ชายเลน</p>		<p>การยกตัวเพื่อการใช้งานในพื้นที่ลาดลึกแอ่ง</p>
	<p>แสดงตำแหน่งของจุดรับชมทั้งหมด 360 องศา ชายเลน</p>	
<p>ชายเขา</p>	<p>แสดงตำแหน่งของจุดรับชมทั้งหมด 360 องศา ชายเขา</p>	

ซึ่งการเปลี่ยนความเชื่อดั้งเดิมที่มีอยู่ว่า “ระเปียงเป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม” นั้น เพื่อให้หันกลับมามองย้อนกลับว่า “ระเปียงนั้นเป็นปัจจัยหลักทางสถาปัตยกรรม” ก็ย่อมมีความเป็นไปได้แต่ทั้งนี้ต้องศึกษาและค้นคว้ากันต่อไปตามน้ำหนักของเหตุและผลตามหลักฐานโดยวิธีการในการสร้างความเชื่อให้สอดคล้องกับปัจจุบัน โดยขึ้นอยู่กับผู้ที่สนใจที่จะสามารถนำไปประยุกต์และพัฒนาต่อยอดจนถึงขั้นสุดให้เกิดเป็นหลักปรัชญาในอนาคตก็เป็นได้

รายการอ้างอิง

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๒, เข้าถึงเมื่อ 16, 2558, เข้าถึงได้จาก <http://rirs3.royin.go.th/word25/word-25-a0.asp>
อรศิริ ปาณินท์. (2538). ที่ว่างทางสถาปัตยกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต. หน้า 19-21.